

Načrti in delo vlade

(Konec.)

X. Ureditev interkonfesionalnih in drugih odnošajev.

Z interkonfesionalnim zakonom se uredi za vso državo na enoten način najvažnejši del cerkvenopolitičnih vprašanj v kraljevini. Njegov namen je, preprečiti v bodoče spore, ki bi sicer neizogibno nastajali zaradi obstoja številnih, v naši državi usvojenih ver. S tem zakonom se bo sta rešili med drugim dve važni vprašanji, t. j. določila se bo verska pripadnost otrok in to zlasti iz mešanih zakonov in se bodo določili pogoji, pod katerimi se more menjati veroizpoved, ako naj bo priznana od države.

Važen je tudi sklep, da se mora izvajati v prihodnjih proračunih (v državnem, v banovinskih in občinskih) čimvečja štednja. Tu je najbolj pereče vprašanje pravilne presoje aktualnosti raznih investicij in izdatkov. V splošnem mora veljati načelo, da je treba razvrstiti izdatke po nujnosti, dati prednost neodložljivejšim in kriti v prvi vrsti one potrebe, ki služijo direktno ali vsaj indirektno produktivnim ciljem. Štednja mora biti racionalna in se mora uveljaviti zlasti tako, da s štednjo ne bodo prizadeti vitalni pogoji sorazmernega napredovanja, na drugi strani pa mora vsaka pravilna finančna politika skrbeti, da s preveliko davčno obremenitvijo ne onemogoča gospodarskega procvita posameznika in posrednih interesnih skupin.

Za popolno ustvaritev tudi v zakonodajnem oziru ujedinjene pravne države je dosedaj zaznamovati že velik napredek, kakor n. pr. z enotnim civilnopravnim redom, enotnim kazenskim zakonikom in kazenskim postopkom. To delo za izenačenje koristi in bremen, pravic in dolžnosti državljanov se, ogromno po svojem obsegu, postopoma in sledeč napredku časa, neumorno nadaljuje in se bo smotreno nadaljevalo.

S tem, da se je zatrla in onemogočila politična, plemenska, verska in strankarska razdvojenost narodnih

sil, se je dosegla konsolidacija političnih razmer. Vse sile in sredstva naroda se v miru in slogi osredotočajo in usmerjajo na vsem vzvišeni skupni cilj — na materijelni in kulturni prospek ujedinenja in edinstvene domovine. Vidni izraz za znotraj konsolidirane, na zunaj neomajno trdne, nerazrušljive države je v nazivu: Kraljevina Jugoslavija. V upravnem oziru je pa dosežena tolikanj potrebna dekoncentracija uprave z razdelitvijo države na banovine, s prenosom poslov na bane, ki razpolagajo s posebnimi banovinskimi proračuni.

Zgoraj obširneje razloženi najvažnejši sklepi in ukrepi za omiljenje ekonomske krize in pospeševanje ekonomskega in kulturnega napredka v državi prikazujejo dovolj jasno, trdno in vztrajno voljo in smotrenost vlade za nadaljnje delo za gospodarski in kulturni podvig naroda in države.

Vsled nasprotujočih si, mnogokrat tudi le lokalnih in partikularističnih interesov podrejenega pomena in osebnih nasprotij je bilo delovanje voljenih parlamentarcev silno oteženo. Namesto konsolidacije pozitivnih sil na delu za splošno koristi naroda in države so se nasprotja večala in poglabljala in končno dovedla do popolne neplodnosti najvišje korporacije v državi. Nujna vprašanja, ki so se tikala interesov celokupnosti, so zbog tega ostajala nerešena in skoro ni bilo izgleda, da se bodo povoljno rešila. Le s strnjenjem vseh sil in sredstev naroda, ki se je doseglo s sprememljenim sistemom državne uprave, se v dolgi parlamentarni dobi zamujeno s pospešenjem popravlja in dopolnjuje. Zaupniki in nosilci volje Nj. Vel. kralja, ki so v stalnem stiku z narodom, so v zvezi z odgovorno in čisto upravo porok, kar dokazujejo tudi s svojim dosedanjim delom, da se bodo vsa vprašanja, ki zadevajo koristi celokupnega ujedinjenega naroda, reševala smotreno in v skladu z interesi vseh stanov in plasti naroda.

Okoliški občinski svet

Na Svečnico od 9. do 11. dopoldne se je vršila v občinski posvetovalnici na Bregu redna seja občinskega sveta celjske okolice pod predsedstvom župana g. Mihelčiča.

Po odobritvi zapisnika zadnje občinske seje in prečitanju Pojasnil k sklepom seje ministrskega sveta z

dne 11. decembra 1930, je sporočil župan, da je postala občina Celje-okolica samostojna zdravstvena občina in da bo morala sama plačevati enega zdravnika, dve babici in stroške v bolnici. V zdravstveni odbor so bili izvoljeni podžupan g. Vinko Kukovec in obč. odb. dr. Laznik, Strenčan, Hrastnik, Witavsky, Pograje in Sovič. Banska upra-

va je vrnila občinski proračun za leto 1931., ker je treba vstaviti še proračun zdravstvene občine v znesku 20.000 Din. Kritje te vsote bo izvedeno s prihranki ali pa s kratkoročnim posojilom.

Okoliška občina bo prispevala za mestno policijo 50.000 Din oziroma 100.000 Din, če bi odpadel državni prispevek za policijo. Ostati pa mora sedanji policijski rajon. Tudi ta znesek bo krit s prihranki ali pa s kratkoročnim posojilom.

Učiteljstvo v okoliški občini bo prejelo od občine mesečno stanarino v znesku 200 Din. Za občinskega blagajnika je bil po naredbi banske uprave izvoljen obč. odb. Pograjc, blagajniške posle pa bo vršil še dalje občinski blagajnik g. Špeglič. V bednostni sklad se bo stekal 1 odstotek vseh proračunskih izdatkov. Izdatek za bednostni sklad se bo letos kril iz kmetijskega sklada, ker se ni bil predviden v novem proračunu. Okoliška občina bo naročila pri davčni upravi nov izkaz davkoplačevalcev. Župan bo stopil v stik s tehničnim razdelkom sreskega načelstva zaradi osnaženja in posipanja zanemarjene pešpoti ob državni cesti v Gaberju. Članarino za protituberkulozno ligo bosta pobirala občinska uslužbenca gg. Vučko in Kunej. Občina bo pospala najpotrebnejše ceste. Skušala bo tudi doseči premestitev telefonskih drogov s pešpoti ob državni cesti v Gaberju. Hišni posestniki ob državni cesti v Gaberju se pozivajo, da dajo popraviti oziroma obnoviti plotove pred svojimi hišami. Občina bo začela s predpripravami za gradnjo javnega stranišča v Gaberju.

„Pridni učitelji so redke izjeme“

Bivši privatni uradnik, pozneje trgovski sotrudenik in sedanji posestnik nekje v Savinjski dolini je izustil gornje besede v zadnjem zasedanju banskega sveta. Pozneje je izjavil, da se mogoče ni pravilno izrazil, **hotel je** . . . — toda zakaj ni? — Kje je dobil ta gospod banski svetnik legitimacijo za take trditve? Saj najbrže ni videl učiteljskega solskega delovanja že od takrat ne, odkar ga je vzgojna roka učiteljeva oddala v življenje. Najbrže bi pogodili, ko bi navedli duševno tiskarno, kjer so se tiskale in izročale take legitimacije. Dobro bi bilo, da bi se malec posvetilo v take katakombe prejšnjih političnih sestankov. Ni naš namen, da bi zavračali te in druge uničujoče kritike in težke obdolžitve učiteljskega stanu, iznešene

le pavšalno, brez konkretnih naveden in dokazov. O tem bo še govorilo učiteljstvo v svojem stanovskem glasilu in na pristojnih mestih. Vprašamo le vse one iz kateregakoli stanu in iz katerekoli struje prejšnjih političnih strank, ki tako pavšalno kritikujejo in obdolžujejo učiteljski stan in šolstvo: Kdo vam je vzgojil, vzgaja in bo vzgajal narod? Kaj bi bilo, če bi prejšnje, sedanje in bodoče učiteljstvo prenehalo z vsem izvenšolskim delovanjem v različnih društvi, družbah, zadrukah, občinah, tečajih itd., itd.? Kateri stan deluje izven svojega običajnega strokovnega udejstvovanja toliko za narod, kakor ravno učiteljski stan, pa bodisi, da navedemo že kogarkoli na deželi ali v Laškem ali v Kočevju? Kdo dela tedaj največ za narod? Ali učiteljstvo ni tudi del naroda? Kako se pa deluje za ta del naroda, ki je danes najslabše plačan od skoro vsega drugega državnega uradništva in ki se mu itak težko stališče med narodom izpodkopava v takih korporacijah, ki bi bile poklicane, da povzdignejo ugled učiteljskega stanu, s čimer bi se koristilo le narodu?

Učiteljska organizacija bi naj zavrnila takoj take očitke. Energični funkcionarji — eksekutiva učiteljstva — bi naj takoj razgalili načrte gotovih ljudi. Zdi se nam prepočasno, da »Učiteljski Tovariš« šele naznanja, da bo učiteljstvo še govorilo, ko bo zaključeno bansko zasedanje. Današnji čas zahteva energičnih ljudi, ki stopijo takoj na krov in z mladeniško borbenostjo odbijejo tako pavšalno kritikovanje in obdolževanje.

Izven U. J. U.

Delo celjskih gasilcev

Prostovoljno gasilno društvo v Celju je imelo v soboto 31. januarja od 20.10 do 21.30 redni letni občni zbor v Gasilskem domu. Občni zbor je potekel v najlepšem sporazumu.

Iz tajniškega poročila posnemamo: Društvo je šlo koncem minulega leta 61 članov, od katerih jih 45 izvršuje aktivno službo. Častni člani so 3, podpora pa 402. Gledališka straža se je vršila 30-krat, odborovih sej je bilo 22, deputacije so bile poslani 10-krat deloma k sprejemom, deloma k pogrebom. Praktično izvežbanost so prejeli člani v 23 vajah; za izobrazbo aspirantov je bilo določenih 15 ur. Društveni šef-zdravnik g. dr. Ivan Herzmann je s podporo društvenega zdravnika g. dr. Josipa Čerina vodil sanitetni tečaj. Dobiček velike ljudske veselice je bil porabljen za kritje tekočih izdat-

Vojaški duh v Združenih državah

Združene države ameriške so klasična zemlja velikih kontrastov. Eden najbolj čudnih kontrastov pa je brez dvoma njihovo stališče napram vojni. Združene države severne Amerike so položile temelj Društvu narodov, dajale so pobudo za velike razorožitvene konference in ustvarile so Kelloggov pakt. Kljub temu idealističnemu stališču napram vojni že od leta 1922. nudijo svoji mladini od 11 let dalje deloma prostovoljno, deloma prisilno sistematsko militaristično vzgojo, ki v mnogočem spominja na stari pruski način vojaške vzgoje. Amerika je pacifistična, kljub temu niso samo pedagogi, politiki, duhovniki, vseučiliški profesorji in ostali intelektualci, nego tudi široke mase prepričane, da je dobra priprava za vojno največje jamstvo za mir.

»Ne bodi strahopetnež, bodi kadet!« tako je napisano z zlatimi črkami nad vhodom v neko šolo. Ta napis je značilen za stališče ameriških šol napram vojaški službi. Mnoge šole smatrajo za svojo dolžnost, da skrbijo za vojaško vzgojo mladine. Na eni strani zahtevajo razna patriotska udruženja od vlade, da se vzgaja mladina v vojaškem duhu. Na drugi strani pa stoje cerkvene organizacije in pacifisti, ki ostro obsojajo te težnje. Razumljivo je, da država, v kateri ni uvedena splošna vojaška dolžnost, skuša svoje prebivalstvo čimbolj seznaniti z uporabo orožja.

Po svetovni vojni je skušal vojni departma v Washingtonu čim bolj popularizirati vojaško službo. Takrat je izjavil general Pershing: »Ker nismo osvojili načela splošne vojne dolžnosti, moramo uporabiti vsa sredstva, da se vojaška dolžnost izgradi in popularizira v šolah.« Ameriški plodovi te »popularizaci-

je« vojaške dolžnosti v šolah so čudni, a istočasno tudi značilni. V mnogih državah in občinah je bila gimnastična vzgoja pretvorjena v neko vrsto vojaške službe in ta vojaška vzgoja je postala oblikovna. Šolam in vseučiliščem so dodeljeni aktivni častniki in instruktorji, ki naj nudijo jamstvo za pravilno vojaško izobrazbo. Kdo se more slednjič protiviti takim metodam popularizacije! Najlepša dekleta so bila imenovana za častnike. Na razpolago so jim strojne puške in topovi!

Tej mladini prirejajo velike javne parade, pri katerih se podeljujejo številne kolajvne, nagrade in razna druga odlikovanja. Gojenci imajo brezplačno na razpolago vojaške konje itd. To so sama sredstva, s katerimi naj bi se mladina čimbolj zainteresirala za vojaško službo.

Po naredbi vojnega departmana je bila osnovana za vojaško vzgojo v šolah centralna organizacija, takozvana R. O. T. C. (Reserve Officers

Trainings Corps). V vseh ameriških šolah srečujemo mnogo aktivnih častnikov in instruktorjev, ki so za svoj posel plačani od vojnega departmana. Vežbajo študente in jih vzgajajo v vojaškem duhu. Jasno je, da se skuša pri tem kolikor mogoče vplivati na duševno razpoloženje mladine za vojno. Sistematsko se skuša prepričati mladino o neizogibnosti vojne in njeni potrebi.

Značilno je navdušenje, ki ga je izzvala ta metoda v neki dijakinji, ki je bila postavljena za zapovedniška male čete. Izjavila je: »Če bo prišlo do vojne, bom šla s svojo četo na bojni polje. Proučila sem vse bitke od Hanibala do Pershing in zelo dobro poznam vojaško večino. Če je mogla Devica Orleanska voditi celo armado, bom mogla tudi jaz voditi celo četo.« Ameriški listi so navdušeni vsled takih izjav. Slika tega bujačelnega dekleta je izšla v vseh listih. Dekleta so slavili kot predstavnicu duha nove Amerike. (K. prih.)

kov. Za pomoč in prevoz je bilo društvo klicano petkrat.

Društvo je bilo alarmirano 26-krat k požarom, ki so se vršili: 15. januarja 1930. pri posestniku Kovaču v Tremarju, 21. januarja v Sedminkovi kolarni v Petrovčah, 26. januarja v kleti celjske bolnice, 27. januarja v hiši ge. Winklerjeve v Celju v Gosposki ulici 18, 29. januarja na Teharju, 2. februarja pri Cencu v Tremarju, 5. marca ogenj v dimniku na hiši g. Ocvirka v Celju Za kresijo, 2. aprila v trgovini g. Salmiča na Dečkovem trgu v Celju, 3. aprila gozdni požar v Veliki Pirešici, 20. maja ogenj v dimniku na hiši na oglu Cankarjeve ceste in Aškerčeve ulice v Celju, 3. junija v hiši g. Ernija pri mestnem pokopališču v Cretu, 18. junija v Sromljah, 23. junija na hribu v Veliki Pirešici, 25. julija ogenj v dimniku na hiši gđc. Baševe v Aškerčevi ulici v Celju, 22. avgusta pri posestniku Vebru v Trnovljah, 23. avgusta se je užgal kotel za asfalt v Razlagovi ulici, 12. septembra v Novi cerkvi, 22. septembra velik požar v Vitanju, 9. oktobra v Dramljah, 27. oktobra v trafiki ge. Kovačeve v Aleksandrovi ulici v Celju, 8. novembra v šotoru kostanjarja na Levstikovi ulici v Celju, 15. novembra pri posestniku Ledniku v Zg. Hudinji, 24. novembra pri posestniku Cencu v Tremarju, 3. decembra pri g. Božiču v Košnici, 10. decembra v trgovini gđc. Dolinškove v Gaberju, 18. decembra pri po-

sestnici gđc. Karlinovi v Tremarju.

Društvo je prodalo 14 m dolgo strojno lestvo mestni elektrarni in kupilo od mariborskega gasilnega društva štirikolesno balančno lestvo, ki se raztegne do 22 m. Puchov avto, ki je bil določen za rešilni oddelek, je prevzelo gasilno društvo. Prodalo je tudi štirikolesno brizgalno, ker jo že dolgo nadomešča moderno orodje. Društvo je pristopilo lani k Jugoslovanski gasilski zvezi in se udeležilo avgusta gasilskega kongresa v Ljubljani.

Leto 1930. je v zgodovini Prosto-voljnega gasilnega društva v Celju pomembno, ker stoji društvo pred svojim 60-letnim jubilejem in ker se je preselilo v novi zidani dom, ki je eden najmodernejših in najprostornejših v Sloveniji.

O velikem obsegu društvenega aparata pričajo izdatki, ki so znašali nad 88.000 Din.

Pri volitvi so bili izvoljeni naslednji gg.: načelnik: častni poveljnik Ivan Jellenz; poveljnik: Franc Koschier; namestnik poveljnika: Alojz Kališnik; četovodji: Emerik Berna in Josip Pristošek, namestnika: Edmund Bandek in Bogomir Schlosser; vrstari: Ferdinand Skaberne, Avgust Maček, Ivan Gradišer in Martin Orehovec; načelnik varovalcev Friderik Jakowitsch; iz moštva so bili izvoljeni v odbor Amand Pepernik, Henrik Findeisen in Franc Karbeutz, namestnika Ivan Putan in Bogomir Schlosser.

DOMAČE VESTI

d Nj. Vel. kralj in kraljica med narodom. Ovacije kraljevskemu paru v Zagrebu se ponavljajo vsak dan v nezmanjšanem obsegu. Nj. Vel. kralj in kraljica sta v petek ob 11. dopoldne posetila šolo samostana usmiljenih sester v Gunduličevi ulici, nato pa cerkev v Frankopanski ulici in centralno akademsko menzo na Ribniku. Nj. Vel. kraljica je popoldne obiskala Amruševo otroško vzgajališče mesta Zagreba v Klinčasu. Nato se je odpeljala v Desinac, Jasko, Pleševac, Rude in Samobor. Povsod ji je priredilo prebivalstvo veličasten sprejem. Po povratku v Zagreb si je Nj. Vel. kraljica še ogledala mestno prenočišče za vajence v Fijanovi ulici. V soboto ob pol 11. dopoldne je Nj. Vel. kraljica posetila pestovališče usmiljenih sester v Samostanski ulici, nato prodajalno Ženske zadruge za narodno vezivo v Praški ulici in gospodinjstvo šolo v gornjem mestu. Ob pol 12. dopoldne je odšel Nj. Vel. kralj peš iz dvorca v Markovo cerkev, nato pa preko trga Stjepana Radića in Kamenite ulice po ulici Pavla Radića v mestno tržnico. Narod je prirejal svojemu vladarju viharne ovacije. Nj. Vel. kralj se je ob 12.30 odpeljal z avtom že tretjič v zoološki vrt v Maksimiru. Ob 17.15 se je pričela v kraljevskem dvorcu čajanka, katere se je udeležilo 400 gostov iz vseh slojev zagrebskega prebivalstva. Ob pol osmih zvečer je prispel na trg pred bankim dvorcem večtisočglav sprevod srednješolske mladine, ki je navdušeno vzklikala kralju, kraljici in Jugoslavi. Kralj se je pojavil na balkonu in je s krasnimi besedami nagovoril mladino. V nedeljo dopoldne je Nj. Vel. kraljica posetila Hrvatski veslaški klub ob Savi, popoldne pa sta se Nj. Vel. kralj in kraljica odpeljala v Šestine, kjer sta prisostvovala poroki štirih kmetskih parov. Včeraj popoldne se je Nj. Vel. kralj odpeljal na izprehod v zagrebsko okoličico. Sinoči sta priredila vseučiliška pevska zbora »Balkan« in »Mladost« serenado pred kraljevim dvorcem. Po serenadi se je pojavil Nj. Vel. kralj na oknu in nagovoril zbrano mladino.

d Kraljeviči na Bledu. Včeraj so prispeli na Bled kraljeviči prestolonaslednik Peter, Tomislav in Andrej in bodo ostali tam dalje časa. Kraljeviči se bodo bavili z zimskim sportom.

d Prezident Masaryk — častni doktor ljubljanske univerze. V soboto dopoldne se je vršila na ljubljanski univerzi svečana promocija prezidenta češkoslovaške republike g. T. G. Masaryka za častnega doktorja ljubljanske univerze. Prezidenta je zastopal pri promociji češkoslovaški poslanik v Beogradu g. dr. Flieder. Promocija se je razvila v pristržno manifestacijo ljubezni do bratskega češkoslovaškega naroda.

d Eksplozija v Zagrebu. V soboto ponoči ob 2. se je dogodila v Zagrebu na uličnem oknu hiše, kjer ima prostore omladinska organizacija »Mlada Jugoslavija« v dolnjem mestu nedaleč evangelijske cerkve eksplozija, ki ni napravila nobene posebne škode. Omenjeno organizacijo so osnovali znani omladinci, ki so pripadali bivši Radićevi seljački stranki.

d 3685 novih poslopij v Beogradu. Po uradni statistiki je bilo od leta 1920. do konca leta 1930. zgrajenih v Beogradu 3685 poslopij z 12.568 stanovanji. Vrednost vseh novih poslopij znaša približno tri milijarde dinarjev.

d Telesno zaprtje, slaba prebava, abnormalno razkrajanje in gniloba v črevesu, pomnožena vsebina kisline v želodčnem soku, nečistost kože na obrazu, na hrbtu in prsih, čermašti turi, marsikateri katari, motnje sluznice preidejo z uporabo naravne »Franc Jožefove« grenčice. Številni zdravniki in profesorji uporabljajo »Franc Jožefovo« grenčico že desetletja pri odraslih in otrokih obeh spolov z največjim uspehom. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in spece-rijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za sredo 4. februarja: Tudi v doslej jasnih pokrajinah se bo pooblačilo, vsled česar bo nastopilo omiljenje mraza, sicer bo nekoliko mrzleje.

ZA DAME

Crep Saten
Crep Georgete
Crep de Chine
Nogavice
Rokavice

ZA GOSPODE

Črno sukno
Bele srajce
Modne srajce
Samoveznice
Nogavice

Velika izbira, zmerne cene

FRANC KOLBEZEN — CELJE

Celje in okolica

c Slovo g. A. Pfeiferja od Celja. Gosp. Adolf Pfeifer, prokurist celjske podružnice Ljubljanske kreditne banke, odhaja te dni na svoje novo službeno mesto v Novi Sad. Dramatično društvo je priredilo g. Pfeiferju, svojemu neumornemu tajniku in najodličnejšemu aktivnemu članu v soboto 31. januarja v klubovi sobi Celjskega doma lep poslovljni večer, ki se ga je udeležila gledališka družina in nekateri drugi ljubitelji celjskega gledališča. Koliko iskrenih simpatij uživa g. Pfeifer kot človek in kot igralec, se je jasno odražalo iz poslovljnih besed gg. Prekorška, Žabkarja, Hribarja in Skaberneta. Duša in srce sta tudi drhtela v besedah g. Pfeiferja. Ta pristrčni večer bo ostal gotovo vsem udeležencem v spominu. Gosp. Pfeiferju, ki zapušča po mnogih letih idealnega in uspešnega kulturnega dela Celje, želimo ob slovesu mnogo uspehov in zadovoljstva v novih razmerah!

c Prva juristka pri celjskem sodišču. Te dni je nastopila advokatska pripravnica gđc. Vlasta Božičeva, hčerka odvetnika g. dr. A. Božiča v Celju, enoletno prakso pri okrožnem sodišču v Celju. Gđc. Božičeva je prva juristka pri celjskem sodišču.

c Dve plesni prireditvi. Plesni venček trgovskih nameščencev, ki se je vršil v soboto zvečer v Celjskem domu, je bil dobro obiskan in zelo animiran. Izvajanje plesov je pričalo o izvrstni šoli g. Černeta iz Ljubljane, ki je prejel v znak priznanja lepo darilo. — Zelo dobro je bil obiskan obrtniški ples, ki se je vršil v nedeljo zvečer v Narodnem domu. Pohvaliti je treba okusni aranžma in požrtvovalnost prirediteljev, ki so pripravili občinstvu par veselih uric.

c Lovski ples. Podružnica SPD v Celju priredi 28. februarja v prostori Narodnega doma velik lovski ples s posebnim sporedom. Vabljeni so vsi lovci, lovski prijatelji, sploh vsi, ki jim je kaj do neprisiljene in prijetne zabave! Pričetek ob 20.

c Pripravljalni odbor krajevnih protituberkuloznih lige v Celju je na svoji seji dne 29. januarja sklenil, da se bo vršil prvi občni zbor krajevnih protituberkuloznih lige v Celju v četrtek 12. t. m. ob 8. zvečer v mestni posvetovalnici. Člane in vse prijatelje lige že danes opozarjamo na ta občni zbor in jih vabimo, da se ga polnoštevilno udeležijo.

c Velika maškerada celjskega Opleševalnega društva, ki se bo kakor običajno vršila zopet na letošnji pustni torek 17. februarja zvečer v veliki dvorani Celjskega doma, bo s svojo čarobnostjo gotovo iznenadila vse obiskovalce. Že godba sama — letos Jazz band »Odeon« iz Ljubljane — jamči za najboljše razpoloženje plesalcev in gledalcev. In tudi letos se bodo med najlepše maske delila dragocena priznanja; nekaj novega pa bo zlasti to, da je društveni odbor sklenil s krasnim pa istočasno praktičnim darilom razveseliti najoriginalnejšo masko, možko ali žensko. Natančneje o tem in še marsikateri bodo prinesle prihodnje številke »Nove Dobes«.

c Celjsko kočjo je posetilo v nedeljo in na Svečnico mnogo celjskih, pa tudi lepo število zagrebskih in ljubljanskih smučarjev. Smuka je bila razmeroma ugodna.

c Nočni požar v Levcu. V noči od 1. na 2. t. m. ob pol dveh je bilo Gasilno društvo v Celju obveščeno, da gori nekje pri Levcu. Eden vod se je takoj odpeljal v smeri sija in našel hišo, ki je last trgovca in gostilničarja g. Zadela v Levcu v plamenih. Levški gasilci, ki so bili prvi na licu mesta, so ogenj omejili. Celjski gasilci so izvršili le še varovalna dela in so se ob ¼5. zjutraj vrnili v Celje. Zgorela je streha in del pohištva. Škoda je znatna. Sosednje poslopje, ki je bilo v nevarnosti, so gasilci rešili. Vzrok požara ni znan.

c Smrtna kosa. V celjski bolnici so umrli: v soboto 31. januarja 30-letna posestnikova hči Frančiška

Francoski Crep de Chine,

Georgette, Satine v ostankih po Din
75— Vam nudi J. KUDIŠ

Strmčnikova iz Luč in 20-letna posestnikova hči Jožefa Vreševa z Dončke gore, v nedeljo 1. t. m. pa 33-letna čevljarjeva žena Rozalija Zalerjeva iz Lipe pri Teharju in 50-letni krojač Jakob Selič od Sv. Krištofa nad Laškim. Na Svečnico je umrl v Gradcu v 60. letu starosti g. Anton Patz, hišni posestnik in upokojeni tajnik Mestne hranilnice iz Celja. Na Lavi 26 pri Celju je umrl 31. januarja čevljar in trafikant, 100% vojni invalid Alojz Lavrenčič. N. p. v m.!

c Krvav dogodek v Arjivasi. Na Svečnico okrog pol 5. popoldne sta se sprla v Arji vasi 34-letni hlapec Janez Rejc in dninar Kostevc. Rejc je očital Kostevcu neki dolg, kar je Kostevca tako razkačilo, da je potegnil nož in zabodel Rejca dvakrat v vrat. Težko ranjenega Rejca so prepeljali v celjsko bolnico.

c Z vilami se je vbodel v petek 30. januarja 17-letni Slavko Čoh, hlapec v Potrišnici pri Humu ob Sotli. Poškodoval se je občutno na desnem bedru. Čoh se zdravi v celjski bolnici.

c Tuje blago ji je dišalo. 19-letna natakarka Katarina K., uslužbena v hotelu g. Žumra na Glavnem trgu, je v petek 30. januarja zjutraj nedoma zapustila službo in izginila. Plačilna natakarka, s katero je stanovala K., je kmalu opazila, da ji je izginil plašč, 8 komadov perila in ključ sobe v skupni vrednosti 1.730 dinarjev. Zadevo je javila policiji, ki je Katrico v nedeljo 1. t. m. ob pol 18. aretirala v Gubčevi ulici. Dekle je priznalo tatvino plašča, taji pa tatvino perila. Plašč so našli pri njeni znanki, kjer ga je bila shranila. Dekleta so oddali v zapore okrožnega sodišča.

c Umrli v januarju. V Celju je umrlo v prejšnjem mesecu 30 oseb in sicer 7 v mestu in 23 v javni bolnici.

c Za brezmotorno letalo celjskega Aerokluba se bo pričela te dni nabiralna akcija, ki naj krije stroške za letalo. Pričakovati je, da bo javnost s primernimi prispevki podprla stremljenje celjskega Aerokluba.

c Dogon zanemarjene živine na sejme. Mestno načelstvo v Celju razglašča: Dogon blatne in zanemarjene živine na živinske sejme je prepovedan. Točno izvršitev te odredbe nadzorujeta poslujoči živinovozdravnik in redarstvo. Prestopki se bodo kaznovali po čl. 3. zakona o zatiranju in odvracanju živalskih kužnih bolezni.

c V hotelu »Union« v Celju se toči fino krajinsko vino 1930 po 12, v točilnici 10, cviček 1929 po 16, v točilnici 14 Din, la belo vino 16, v točilnici 14 Din, Jeruzalemec 20, v točilnici 18 Din. (Jeruz. burgundec stari, specialiteta 24 Din). Toči se sara-jevsko dvorsko pivo.

Najboljše angleško sukno za moške obleke dobite pri J. Kudiš, Celje

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

Repertoar:

Torek 3. februarja ob 20.: »Sveti plamen«. Gostovanje ljubljanskega Narodnega gledališča.

MILAN SKRIBINŠEK:

»Sveti plamen«

(K gostovanju ljubljanske drame 3. februarja v Celju.)

Ljubezen, najgloblje čustvo od človeka do človeka, nas zateče mnogo-krat v položajih, v katerih ne vemo z vso gotovostjo, kako bi ravnali, da bi bilo v skladu z našim srcem. Posebno, kadar gre za življenje ljubljene bitja, se je najtežje odločiti. Življenje, in če še tako težko, če še tako polno duševnih in telesnih muk, je vendar vedno še dragocen

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50,000.000.—. Skupne rezerve nad Din 10,000.000.—

Brzjavi: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

dar. A če vidiš trpeti človeka, ki ga ljubiš, se ti krči srce. Želel bi temu človeku, da bi bil zdrav in vesel, če pa že ne more ozdraveti, da bi se mu muke vsaj zmanjšale. Če pa to ni mogoče? — Da bi čim prej — umrl? Samo da bi bil rešen trpljenja? Želeti smrt človeka, ki ga ljubimo!

A kaj naj stori mati, če je njen otrok neozdravljivo bolan, če trpi in je to njegovo trpljenje le mučna in počasna pot v smrt? In če je ta njen otrok sin, ki bo vendarle še toliko časa živel, da bo doživel še največje razočaranje v svojem življenju, če bo moral spoznati, da ni le telesno neozdravljiv ter priklenjen k brezdelju in fizičnemu trpljenju, temveč je tudi sreči njegovega srca izpodrežana življenska nit? In ali niso duševne muke še hujše od telesnih? Že radi njih samih bi si vsaka mati želela, da bi se otrok rajši ne bil nikdar rodil, nego da se je rodil za takšen udarec usode, ki mora biti za njegovo duševno življenje — smrt.

V zavesti takšne grozeče usode živi mati mladega pilota, ki se je ponesrečil, si zlomil hrbtenico, se ožgal in je postal tako življenski invalid.

Mlad je in tudi njegova žena je mlada. Ljubi jo, a je ob njej mrtev. Tudi ona je mlada in polna življenja. Njegov brat, zdrav, mlad mož, je doma na oddihu. S svakinjo, mlado ženo našega pohabljenca je neprestano v družbi. Kaj se more tu zgoditi; posebno če se je bila ona poročila zelo mlada, ko sama sebe še ni našla, in sreča tu novega človeka, ki bi ga mogla ljubiti?

In zgodi se, da mlada žena zaživi s vsakom novo življenje in da ranjeni pilot neko noč nenadno umre. Zdravnik hoče že podpisati mrtvaški list, a strežnica našega mučenika dožene z vso gotovostjo, da bolnik ni umrl naravne smrti. Umor? Samomor? — In če je umor, kdo bi mogel temu človeku, ki ga je imelo vse rado, storiti sploh kaj hudega? Vse ga je ljubilo in ljubezen vendar ne mori? — Stojimo pred uganko! Ali je mogoče, da se je sam? Dožene nemo, da je to fizično nemogoče, ga je — žena? T a žena? Gorostasna misel!

Ob koncu smo na jasnem in pretreseni.

Gospodarstvo

g Dražba kož divjadi, ki se je vršila od 26. do 28. januarja na velesejemskem prostoru v Ljubljani, je bila povoljna. Naprodaj je bilo mnogo več blaga kakor prejšnja leta. Kakovost kož je bila vsled mile zime in pomanjkanja snega razmeroma slaba. Blaga je bilo 40% iz dravskih banovine, 60% pa iz ostalih delov države, zlasti iz Hrvatske (lisice), Dalmacije (kune belice) in Bosne (lisice). Kupcev je bilo mnogo iz Zagreba, Trsta, Inomosta, Dunaja, Lipskega in letos prvič tudi iz Amsterdama. Vendar je bilo povpraševanje malo in še to le za prvostavno blago. Kupci so se predvsem zanimali za kune belice, jazbece in prvostvne gorske lisice. Vzrok manjšemu povpraševanju leži v tem, ker Amerika letos ni reflektant za kožo, in pa v splošni gospodarski krizi. To je seveda vplivalo tudi na cene, ki so zelo padle. Značilno je, da imata Lipsko in Newyork še vse lanske zaloge. Vendar pa so bile v primeri s svetovnimi cenami dosežene še dovolj ugodne cene. Prihodnja dražba bo letos 23. marca.

Francoski Crep de Chine,

Georgette, Satine v ostankih po Din 75.— Vam nudi **J. KUDIŠ**

Kino

Mestni kino Celje. Torek 3. in sredo 4. februarja: »Dama s trotoarja«. Velefilm iz pariških visokih krogov. V glavnih ulogah Jetta Goudal in Lupe Velez. Film spremlja zvočna aparatura. Dodatek: izvrstna zvočna šaloigra. — Prednaznanilo: »Lažni feldmaršal« (Roda — Roda).

Dopisi

Velika Pirešica. (Ustanovitev Sokola.) V soboto 7. februarja ob šestih zvečer se vrši v šoli na Veliki Pirešici pri Celju ustanovitev Sokola kraljevine Jugoslavije. Dolžnost vsakega zavednega Jugoslavana, ki mu je na srcu blagor domovine je, da se udeleži ustanovitve in vpiše v Sokola. Vabimo sosednja bratska društva k obilni udeležbi. Zdravo! — Pripravljalni odbor.

D. N. Mamin-Sibirjak:

Brata Gordejeva

Roman.

Iz ruščine prevedel J. O.

14

Kadar mu je postalo že zelo hudo, se je vozil Fedot Jakimič kam na druge zavode, ali tudi to ga ni rešilo. — Kajti z njim se je vozila tudi neločljiva misel, ki se je priselala v staro dušo kot ljut sovražnik. Zvone zvončki na vozu, vpije hudobna os, pa tudi v glavi Fedota Jakimiča zvoni in pred očmi se mu delajo rdeči kolobarji. Vzel bi, stresel bi s sebe vso svojo starost in zaživel bi novo, mlado življenje. »Gospod, usmili se mene, grešnika!« je molil starec in v grozi zakrival oči.

Končno ni mogel več strpeti. Vse je treba skesano razodeti Amfeji Parfenovni: naj ga z molitvijo reši hudičevega izkušanja. S to mislijo se je starec vrnil s poslednje poti, s to mislijo je stopil v svojo hišo, s to mislijo je šel gor v molilnico, odprl vrata — in se vrnil.

»Ne morem, ne morem, ne morem...!« je šepetal, zadržujoč jok.

VIII.

Na Novem zavodu je šlo vse po starem, vsaj izgledalo je tako. V popovskem domu so živeli sedaj zelo veselo v primeri s tem, kako tiho so živeli prej. Podnevi so bile doma samo ženske, zato pa se je zvečer zbiral večja družba: brata Gordejeva, pop Jevstignej, često je prihajal tudi Grigorij Fedotič. Razpravljali so o raznih stvareh, se pripravili in včasih igrali karte. Prihajal je tudi človek, ki se je skromno skrival kje v kotu in molčal: izumitelj Karpuška, ki ga je uvedel Leonid.

»Oh, sita sem ga že, tega Karpuške«, je godrnjala včasih popadja. »Čemu sedi kakor čuk? Besede ne dobiš iz njega.«

»On je prav tako človek, kakor smo mi vsi«, je pojasnjeval Leonid. »Mogoče je boljši od nas vseh!«

»Za vas je lahko... Jaz ga pa ne morem videti. Lahko bi pil vodko, ali kaj?... Jaz sem sita svojega molčečega popa, a tu se mi še drugi neprestano suče pred očmi... To je dovolj hudo!«

Obisk pri Amfeji Parfenovni je vidno vplival na popadjo, postala je bolj tiha in celo zamišljena. Nikona se je jela popadja naravnost bati in se ga je po možnosti izogibala, kar pa je bilo precej težko, ker sta prebivala v isti hiši. V resnici Nikon ni storil nič takega, kar bi predstavljalo nevarnost, ali popadja je instinktivno čutila na sebi njegov pogled

in se je razburila vsakokrat kakor deklica. Sploh so se javljale v popadji nepojmljive izpremembe. Tako je nenadoma brez vsakega vidnega vzroka zasovražila Amalijo Karlovno in ji po ženski navadi sledila na vsakem koraku. To je bilo temno in nepojasnilo čustvo, eno izmed tistih, ki si jih ne znamo razložiti.

A Karpuška je sedel v kotu in gledal, kako živi gospoda. Njegov pogled je bil raztresen in ubit, kakor pri človeku, ki je kaj izgubil ali se hoče nečesa spomniti. S preselitvijo v Novi zavod je pustil vodko in marljivo delal pod Nikonovim vodstvom. Zgradba fužinske stavbe je bila že končana in zdaj so postavljali stroj. Dela je bilo do vratu, ali Karpuška je imel zlate roke. Razumel je Nikona po izrazu obličja, po najmanjšem gibljaju in je vnaprej čital vsako njegovo misel. Često je Nikon z začudenjem pogledoval na samouka in je samo majal z glavo. Ako bi dali takemu sposobnemu človeku izobrazbo, kaj bi postalo iz njega! Sicer pa izobrazba še ne napravi človeka. Čeprav se je Karpuška krepil, ga je vendar podrlo, ko so bile fužine gotove in spuščene v obrat. Na otvoritev je prišel sam Fedot Jakimič, za delavce pa je bila pripravljena pogostitev.

»No, no, ti sladkor, poglej me«, ga je opozarjal Fedot Jakimič, ko je zopet podajal Karpuški čašo. »Bolje, da ne piješ.«

»Zelo težka je tvoja čaša, Fedot Jakimič«, je rekel Karpuška in z enim duškom izpil vodko. »Kakor kamen me je pritislila...«

»Bedak si, Karpuška...«

»Jaz bedak?«

Karpuška se je zasmejal in je segel po drugi čaši že brez poziva. Zvečer je bil pijan ko mrlič in je povzročil škandal. Fedot Jakimič je sedel v gosposki hiši, ko se je javil pri njem pijani Karpuška. Vendar ga pa niso pustili v hišo in nič drugega mu ni preostalo, kakor da je razgrajal pod okni.

»Daj mi Fedota Jakimiča!« je vpil Karpuška. »Jaz mu pokažem... da, pokažem, kak človek je Karpuška. Stroj je uredil s svojim umom... Eh, vi neumneži, vsi skupaj niste vredni enega prsta Karpuške!«

Razgrajala so odvedli v strojnico, Fedotu Jakimiču pa je ta dogodek skvaril ves dan. Postal je mračen in je z malokom govoril.

»On te ljubi, pozabavaj ga —« je zašepetal Leonid ženi. »Čeprav je starec sicer omejen, vendar je v njem nekaj takega... lepega. Nikon ima prav...«

Nemka je samo pogledala moža in ni nič odgovorila. Zvečer so možje igrali karte, popadja pa je svirala na kitaro in pela. Fedotu Jakimiču je bila zlasti vseč starinska pesem:

»Vrabcčka je glavica bolela,
Da, ah, kako bolela...
Na eno nogo on napada,
da, ah, kako napada!«

»To je dobro, Kapitolinuška!« je odobravala starec, dajajoč z roko takt. »Glavica ga je bolela.«

Z Amalijo Karlovno skoro ni govoril in se zanj ni skoro nič zanimal. Ko je po moževem nasvetu prišla k njemu, se je Fedot Jakimič vidno vznemiril in je celo povsobil oči.

»Kako ste danes čudni...« je izpregovorila Nemka in sedla poleg njega.

»Zakaj?«

»Pa zato... Sebi samemu niste podobni.«

»A kak sem jaz po tvojem mnenju? Reci no, belka.«

»Če se... če se ne razjezite?«

»Na vas se ne morem razjeziti...«

»Vi ste dobri... samo vsi se vas boje.«

»Strog sem in hkrati milostljiv. Vsem ne moreš ugoditi... A da sem dober, to je res, belka. Tebe sem ljubil...«

Nemka je umolknila in povsila oči. Fedot Jakimič je težko vzdihnil. Bila je tako lepa, nežna in bela kakor mlada deklica. Radi večerne svetlobe so ji oči potemnele in kadar se je smejala, sta ji skakljali po licih dve jamici kakor pri otrokih s polnim obrazom. Ah, lepa je bila Nemka, zlasti kadar je gledala izpod čela, kakor bi se jezila.

»Zakaj ste jezni?« je vprašala po daljšem odmoru.

»Ah, belka, glej, ni mogoče!... Za vse odgovarjam sam kakor pes na verigi: zato se mečem na ljudi. Ti misliš, da sam ne razumem svojega zverstva? Zelo dobro ga razumem... Zdaj sedi ti pri meni in lahko vidiš, da ni mirnejšega človeka kakor sem jaz.«

»Pa bodite vedno taki, Fedot Jakimič...«

»Ali boš vedno sedela pri meni?« je tiho vprašal starec.

Na to vprašanje se je Nemka odmaknila. Nič ni odgovorila, ampak je samo povsila oči. Fedot Jakimič je globoko vzdihnil, se obrnil na mestu in kakor prej tiho izgovoril:

»Glej, popadja je pela pesem zame: Vrabcčka je glavica bolela... Jaz nisem svoj, belka. Srce mi je premagano! Pa nimava o čem govoriti. Zagovoril sem se. Ti misliš svoje, jaz — svoje.«

Nemka je tiho dvignila svoje sive oči in pogledala naravnost v obraz Fedotu Jakimiču, tako da je na mestu poskočil, pogladil svojo sivo brado in ježno zamahnil z roko. Nemka je zopet povsila oči in lahko zardela, kakor bi se čutila krivo.

Oglašuje
»Nova Doba«

Crep georgette
v modernih barvah . Din 84'—
Crep de Chine
v modernih barvah . Din 60'—
Crep saten
v zelo fini kvaliteti . . Din 118'—
Crep mongol
v najboljši kvaliteti . Din 164'—
Crep marocain
v težki kvaliteti . . . Din 168'—
se prodaja v trgovini
Miloš Pšeničnik, Celje

Anekdote

Znanemu priljubljenemu berlinskemu komiku Beckmannu je nekoč neki igralec potožil svojo stisko:

»Vsekakor ne bom več igralec, ako bi zopet prišel na svet.«

Beckmann ga je resno pogledal in potem pripomnil:

»Zdi se mi, da ste že v drugič prišli na svet!«

Talma je sedel nekoč ob nekem jezeru v Bretagni in lovil ribe.

Nenadoma se je pojavil mož po-stave in zamrmral:

»S kakšno pravico pa ribarite tukaj?«

Talma ga je zaničljivo pogledal in odgovoril:

»S pravico vzvišenega genijalnega duha nad nizkotnim strahopetnim bitjem.«

Redar se je prestrašil in je vljudo odvrnil:

»Oprostite, končno res ni mogoče poznati vseh novih zakonov.«

Turčin je krenil s pota k potoku, da se napije vode, pa ga pri potoku zgrabi naenkrat hajduk. Pa zakliče Turek svojemu sopotniku, ki je ostal na cesti: »Pridi sem, vlovil sem hajduka!« »Če si ga že vlovil, privedi ga tudi semkaj«, mu odgovori sopotnik. »Toda iti noče«, mu zopet zakliče Turčin. Odgovori mu sopotnik: »Ako noče iti, ga pa izpusti«. A Turčin končno: »Spustil bi jaz njega, toda on me noče«.

Gnal je nekdo osla, natovorjenega z dvema vrečama loncev. Trdno je držal osla za uzdo, ker se je bal, da se osla ne spodrsne in se mu lonci ne razbijejo. Sreča ga človek, katere-mu se zdi čudno, zakaj se oni tako muči z oslom, a na oslu se vse pre-mika. Zato ga vpraša: »Kaj počenjaš, ali bi osel ne mogel iti sam?« Odgo-vori mu oni: »Vem, da bi lahko šel. Zopet ga vpraša popotnik: »Kaj pa tovariš na oslu?« On zopet popot-niku: »Bogme, ako prevrne — prav nič!«

Voltaire je nekoč prisostvoval neki gledališki predstavi, ki mu nikakor ni ugajala. Ko so ga vprašali, zakaj ni svojega nezadovoljstva javno izrazil, je odgovoril:

»Kako naj bi žvižgal, ko sem pa zeval!«

Bahal se je Carigradjčan s Carigradom: »Takega mesta ni na svetu!« Čuje ga Sarajevčan pa reče: »Ne boš, bratec! Ni ga mesta lepšega od Sarajeva!«

Pa se oglasi od nekd Travnčan: »Kakšno Sarajevo, kakšen Carigrad, kakšna so to mesta, ko ni niti plota, da zanj konja privežeš!«

Ko je bil Oskar Nedbal gledališki dirigent v Pragi, je prišla k njemu dama iz Plznja, ki si je domišljala, da bo s svojim glasom prodrila v Narodno gledališče. Mojster jo je po-zval, naj mu nekaj zapoje. Začela je peti arijo Mařenke iz »Prodane ne-veste«.

»Hitreje!« je dejal Nedbal. Dama je pospešila tempo.

»Še hitreje!« je zaklical Nedbal.

Začudena prekine dama petje. »Ali mojster, zakaj še hitreje?«

»Da Vam ne uide vlak v Plzenj. Pelje čez pol ure!«

Lepe kostume za maske

v zelo veliki izbiri izposojuje po 8 nizkih cenah 12

Ana Staudinger, Celje, Aleksandrova ulica 7.

Treske

mehke odpadke, na kratko žagan, gorljiv les, odda najceneje: Prva Jugoslovanska lesna indu-strijska družba z o. z., Zavodna pri Celju. Drva se dostavijo tudi na dom.

Lepa opremljena soba

se odda s 15. februarjem boljšemu go-spodu na Krekovem trgu 6, pritličje.

V Gosposki ulici št. 12

pri **Mariji Debenjak, mlekarna** itd., kupite vedno sveže

mleko za Din 2-50
liter.

Služba za dekleta

Sprejme se mlado dekle, 15—17 let staro, čedne zunanosti, z dobrim ve-denjem, za trgovino s čevlji v službo. Tudi nemško govoreče imajo prednost. Plača po dogovoru. Naslov v upravi.

Mestni celjski avtobus

razpisuje

mesto šoferja

z večletno šofersko in mehaniško prakso. Prošnje z natančnim popisom dosedanje službe in vsemi potrebnimi dokumenti je vlagati do 15. febr. 1931 na »Avtobus mesta Celja«.

Pri odraslih in otrokih

je FIGOL zelo zaželen lek

za čiščenje želodca in črevesja ter za zdravljenje ledvičnih, jetrnih bo-lezni in hemoroidov, če so v zvezi s slabo prebavo.

FIGOL se dobiva v vsaki lekarni, po pošti ga pa razpošilja proizvajalec:

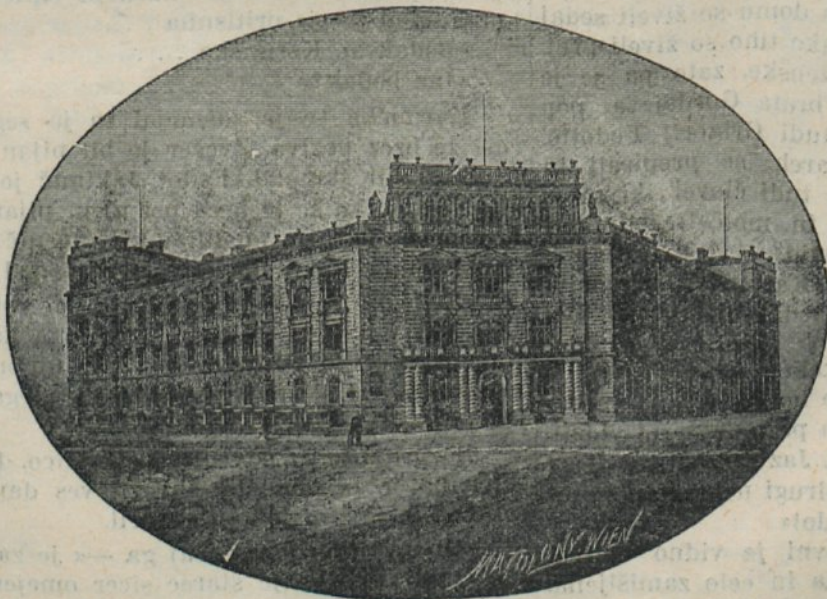
Apoteka dr. Semelič, Dubrovnik 2/62, 3 steklenice s poštino 105.—, 8 stekl. 245. , 1 stekl. 40 Din.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedo-letnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občin-skega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje poso-jila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

USTANOVLJENA LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obre-stuje najugodnejše, nudi popolno varnost in iz-plačuje točno.

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo. Izdaja uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg zavo-dovih aktiv po Din 100,000.000— še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo nad

Din 14,500.000—.

P O D R U Ž N I C I :

MARIBOR

Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ

(v lastni hiši)

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije strelvodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4.

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila.

Postrežba točna in solidna. Cene zmerne.

50-37

Prepričajte se! Cenj. občinstvo vljudo opozarjam, da imam v svoji hiši v CELJU, KRALJA PETRA 3 c. 7

lastno mesarijo, prekajevalnico in gostilno pri „Jelenu“

z izborno kuhinjo. Cene konkurenčne. Specijaliteta blaga zajamčena. Prodaja blaga na drobno in debelo.

Za obilen obisk se priporoča

Josip Gorenjak.

Zahvala.

Za mnogostranske izraze odkritosrčnega sožalja, ki smo jih prejeli ob nenadomestljivi izgubi naše ljube, mame, stare mame

Jere Rakun

izrekamo tem potom vsem našo najprisrčnejšo zahvalo. Po-sebej se zahvaljujemo častiti duhovščini ter vsem darovalcem lepega cvetja ter vencev, ter končno vsem, ki so našo drago pokojnico tako številno spremili na zadnji poti.

CELJE—BREG, dne 30. januarja 1931.

Žalujoči ostali.